

PSZICHOLÓGIA ÉS PNEUMATOLÓGIA

„Az ember természeti környezetéhez fűződő kapcsolata adott esetben nemcsak elméletben, hanem az átélésben is megváltozhat, és nemcsak szubjektíve, hanem magának a környezetnek a szempontjából is. A fizikai világ nincs elvágvá a pszichikustól, akkor sem, ha az egó partikuláris perspektívája az individuális lény pszichikus szféráját úgy tünteti fel, mint valami teljesen különállót és önállót. Olyan korokban és kultúrákban, ahol az éntudat szerepe lazább, és a természeti környezethez való viszonyt nem egy pusztán racionális szemléletmód előítéletei uralják, sokkal könnyebben előfordulhat, hogy a lélek erői közvetlenül és mechanikus beavatkozás nélkül gyakorolnak hatást a külvilágra. Különösen igaz ez az archaikus karakterű tradíciókra, melyek számára a természeti jelenségek, mint például a villám, az eső, a szél vagy a növekedés, esszenciális szimbólumok. Itt megtörténhet, hogy bizonyos szakrális tettek külső, kozmikus visszhangot keltenek.”

Titus Burckhardt

